

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/103/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200570
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8018200570.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: A. B. P., narodená XX. E. XXXX, bytom v L., F. Č.. XX, právne zast.: Mgr. Ivanom Mazancom, usadeným euroadvokátom so sídlom v Prešove, Metodova č. 3331/12, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 29. júna 2018, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2018/7692, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 05. júna 2019, č.k. 6Sa/21/2018-34, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 05. júna 2019, č.k. 6Sa/21/2018-34 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 29. júna 2018, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2018/7692, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov z 12. decembra 2016, Číslo: PO2/OPPnKŤZPaPP/SOC/2016/76213-0028. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 40 ods. 1, § 55 ods. 8 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) nevyhovел žiadostiam žalobkyne z 28. júna 2016 a z 01. júla 2016 na opatrovanie jednej fyzickej osoby mal. C. H., narodeného

XX. E. XXXX a mal. J. H., narodenej XX. E. XXXX a peňažný príspevok na opatrovanie fyzických osôb (mal. C. H. a mal. J. H.) jej nepriznal. Dôvod rozhodnutia spočíval v tom, že u oboch maloletých detí sa nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného preskúmal v intenciách § 1 ods. 2, § 2 ods. 1,3, § 3 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 12 ods. 1,2,3, § 14 ods. 1, § 11 ods. 1,3,6,11,15, § 40 ods. 1,3 a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd mal preukázané, že tak posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného sa zhodli, že u oboch maloletých detí sa nejedná o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Aj keď došlo zo strany posudkového lekára žalovaného k zmene výšky miery funkčnej poruchy u oboch maloletých detí, spoločným znakom v ich posudkoch je konštatovanie, že mal. C. H. a mal. J. H. nie sú fyzickými osobami s ťažkým zdravotným postihnutím, keď miera funkčnej poruchy u oboch nedosahuje 50%. Lekárske posudky vyhotovené na oboch stupňoch, ktorými bol posudzovaný zdravotný stav oboch mal. detí, obsahuje podrobný popis z predložených aktuálnych lekárskeho nálezov, ako aj odôvodnenia stanovenia miery funkčnej poruchy týchto posudzovaných osôb, s prihliadnutím na diagnostické závery, ktoré sú uvedené v týchto lekárskeho správach. Ďalej súd uvádzal, že nie každý nepriaznivý zdravotný stav možno automaticky považovať za taký, ktorý spĺňa kritériá ťažkého zdravotného postihnutia vyžadujúceho opatrovanie. Zákon č. 447/2008 Z.z. v prílohe č. 3 popisuje v jednotlivých kapitolách medicínske diagnózy a ich charakteristiky určujúce špecifické požiadavky na stupeň (druh, kvalitu, rozsah či štádium) zdravotného postihnutia a určuje mieru funkčnej poruchy vyjadrenú v percentách. Až po zistení prítomnosti vyššie uvedených atribútov závažnosti uvedenej pri jednotlivých diagnózach, ktoré zodpovedajú miere funkčnej poruchy viac ako 50%, možno konkrétne ochorenie kvalifikovať ako ťažké zdravotné postihnutie vyžadujúce opatrovanie.

4. Krajský súd ďalej uvádzal, že pri posudzovaní ťažkého zdravotného postihnutia sa vychádza z lekárskeho správ a nálezov nie starších ako 6 mesiacov, a teda je irelevantné posudzovať lekárske nález staršie, pretože tak, ako to uvádza aj posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu v posudkoch posudzovaných osôb, zdravotný stav fyzickej osoby sa liečbou mení a vyvíja, upravuje a naopak, niektoré nové ochorenia aj pribúdajú. Nie je podstatné, koľko lekárskeho správ je predmetom posudzovania pred správnym orgánom, ale či tieto lekárskeho správy a nálezy preukazujú na základe svojich diagnostických záverov, že fyzická osoba trpí takými chorobami a obmedzeniami, v dôsledku ktorých môže byť hodnotená podľa prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Rovnako nie je dôležité a podstatné pri posudzovaní zdravotného ťažkého postihnutia, koľko diagnóz má posudzovaná fyzická osoba, ale či ide o takú diagnózu, ktorú je možno hodnotiť podľa prílohy č. 3 menovaného zákona, a ktorá svojou percentuálnou mierou funkčnej poruchy je určujúcou pre konštatovanie posudkového lekára, že sa jedná o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Dodal, že posudzovanie miery funkčnej poruchy podľa zákona č. 447/2008 Z.z. patrí výlučne do právomoci príslušných posudkových lekárov a iba takýto lekárskeho posudok môže byť podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu vo veci kompenzácie, respektíve rozhodovania o žiadosti o peňažný príspevok na opatrovanie. V rámci posudzovania zákonnosti napadnutých rozhodnutí neposudzuje správny súd vecnú správnosť odborných medicínskych záverov, ale len zákonnosť postupu, pri ktorom boli medicínskeho závery prijaté. Krajský súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a administratívneho konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil pri vykonávaní lekárskeho posudkovej činnosti žiadny rozpor so zákonom. Žalobkyňa žiadnymi konkrétnymi námietkami nespochybnila podklady pre rozhodnutie, a to lekárskeho posudky posudkových lekárov.

5. Z uvedených dôvodov krajský súd považoval námietky žalobkyne za nedôvodné a žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

6. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP a žalobkyne, ktorá nebola v konaní úspešná, nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k

žalovanému súd konštatoval, že žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a tiež neboli nezistené dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé po žalobkyni požadovať náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietala, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

9. Konkrétne namietala, že tak žalovaný, ako aj krajský súd vôbec nevyhodnotili a nepreskúmali žalobkyňou doloženú zdravotnú dokumentáciu mal. detí, obe správne rozhodnutia vychádzali z nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď posudkoví lekári nemali k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu od obvodnej lekárky H. L. L., pričom s touto skutočnosťou sa nevysporiadal krajský súd, krajský súd tiež nepreskúmal skutočnosť, že žalovaný sa v rámci svojich písomných podaní a ústnych vyjadrení opieral o znalecký posudok - stanovisko H. U. R. z 28. júna 2018, ktorý údajne disponoval celkovou zdravotnou dokumentáciou mal. detí od obvodnej lekárky H. L., avšak znalecký posudok bol vypracovaný po niekoľkých mesiacoch od vydania rozhodnutia žalovaného a nemá akúkoľvek právne relevantnú váhu.

10. Ďalej namietala, že vyhodnotenie žalovaného o určení funkčných porúch mal. detí, ako aj ich vyhodnotenie, že mal. detí nie sú osobami s ťažkým zdravotným postihnutím, nebolo odôvodnené a preskúmateľné, z uvedených posudkov nevyplýva, z akého dôvodu posudkový lekár zmenil druh zdravotného postihnutia mal. detí a následne aj mieru funkčných porúch u mal. detí. Poukázala tiež na obdobné konania vedené pod sp. zn. 4Sa/11/2018 a sp. zn. 4Sa/12/2018, v ktorých súd rozhodol o zrušení žalobou napadnutých rozhodnutí a rovnako na rozsudok sp. zn. 3Sa/8/2017.

11. Rozhodnutie vydané žalovaným považovala za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu za nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Krajský súd sa touto otázkou vôbec nevysporiadal, čím vec nesprávne právne posúdil. Vydaný rozsudok považovala za porušujúci ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantované princípy materiálneho právneho štátu, najmä princíp materiálnej spravodlivosti, materiálnej ochrany zákonnosti vrátane princípov riadneho a spravodlivého procesu, princípu právnej istoty a princípu predvídateľnosti práva vrátane predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj princípu ochrany legitímnych očakávaní. Poukázala tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. januára 2017, sp. zn. 6Sžo/81/2015, podľa ktorého cit.: „ (...) Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.“ Tiež s odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010), ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva (Garcia Ruiz proti Španielsku) uviedla, že náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je garanciou zákonného rozhodnutia, vylučuje ľubovôľu pri rozhodovaní, pričom povinnosť orgánu štátnej správy dbať na presvedčivosť rozhodnutia, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli nielen pre právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné, racionálne, spravodlivé a presvedčivé.

12. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo alternatívne zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadril podaním zo 04. septembra 2019 s tým, že plne sa stotožnil so závermi, ku ktorým dospel vo svojom rozsudku krajský súd, napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne a vydané v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z.

14. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

IV.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná.

16. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

20. Podľa § 199 ods. 1 písm. d/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

21. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 29. júna 2018, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2018/7692, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov z 12. decembra 2016, Číslo: PO2/OPPnKŤZPaPP/SOC/2016/76213-0028. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 40 ods. 1, § 55 ods. 8 zákona č. 447/2008 Z.z. nevyhovel žiadostiam žalobkyne z 28. júna 2016 a z 01. júla 2016 na opatrovanie jednej fyzickej osoby mal. C. H., narodeného XX. E. XXXX a mal. J. H., narodenej XX. E. XXXX a peňažný príspevok na opatrovanie fyzických osôb (mal. C. H. a mal. J. H.) jej nepriznal.

22. Zákon č. 447/2008 Z.z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s

mierou funkčnej poruchy najmenej 50%.

24. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., funkčná porucha je nedostatok telesných schopností, zmyslových schopností alebo duševných schopností fyzickej osoby, ktorý z hľadiska predpokladaného vývoja zdravotného postihnutia bude trvať dlhšie ako 12 mesiacov.

25. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., posudková činnosť na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu je lekárska posudková činnosť a sociálna posudková činnosť.

26. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu, sociálny pracovník príslušného orgánu a iní prizvaní odborníci, najmä z oblasti stavebníctva, architektúry, ergoterapie a pomôcok.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., lekárska posudková činnosť na účely tohto zákona je
a/ hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu, jeho zmien a porúch, ktoré podmieňujú zdravotné postihnutie fyzickej osoby,
b/ určovanie miery funkčnej poruchy.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu. Posudkový lekár pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo a s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore pediatria, ktorý poskytuje všeobecnú ambulatnú starostlivosť pre deti a dorast, alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

29. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len „lekársky nález“), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

30. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezu, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

31. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., lekársky nález je na účely tohto zákona aktuálny, ak nie je starší ako šesť mesiacov.

32. Podľa § 11 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z.z., výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho posudku je uvedený v prílohe č. 2.

33. Podľa § 11 ods. 15 zákona č. 447/2008 Z.z., ak je miera funkčnej poruchy fyzickej osoby menej ako 50%, lekársky posudok obsahuje len mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a odôvodnenie tohto vyjadrenia.

34. Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu posudkový lekár určuje mieru funkčnej poruchy v desiatkach percent podľa druhu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 3.

35. Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením.
36. Podľa § 15 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., posudok podľa odseku 1 príslušný orgán nevypracúva, ak miera funkčnej poruchy fyzickej osoby na základe lekárskeho posudku je menej ako 50%.
37. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa osobitného predpisu. 10)
38. Podľa § 55 ods. 8 zákona č. 447/2008 Z.z., ak sa fyzická osoba podľa lekárskeho posudku nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, je lekársky posudok podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a o parkovacom preukaze.
39. Podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 447/2008 Z.z., fyzická osoba, ktorá je účastníkom právnych vzťahov vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu, je povinná preukázať skutočnosť rozhodujúcu na priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, na jeho výšku alebo výplatu.
40. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 50) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.
41. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní 50) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.
42. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.
43. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosť všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.
44. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.
45. Podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku, účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.
46. Podľa § 34 ods. 4 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.
47. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.
48. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.
49. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

50. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

51. Najvyšší súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného administratívneho spisu mal preukázané, že
- žalobkyňa na predpísanom tlačive dňa 28. júna 2016 požiadala o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie mal. C. H. a na predpísanom tlačive dňa 01. júla 2016 požiadala o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie opätovne mal. C. H. a súčasne mal. J. H.,

- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 11. augusta 2016, Číslo: PO2/OPPnKŤZPaPP/SOC/2016/76213-0006 nevyhovel žiadosti žalobkyne z 28. júna 2016 a peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby - mal. C.E.C. H. jej nepriznal

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok z 08. augusta 2016, č. 2016/76529, podľa ktorého vo vzťahu k mal. C. H. sa nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; miera funkčnej poruchy bola stanovená na 30%; druh zdravotného postihnutia:

- 1/ Atopická dermatitída zaradená pod položku č. XI, bod 3 písm. b/ prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. so stanovenou mierou funkčnej poruchy 30% (z rozmedzia 30 % až 50 %) a

- 2/ Opakujúce sa zápaly pľúc s pridruženou spastickou zložkou zaradené pod položku č. IX, bod 2 prílohy k menovanému zákonu so stanovenou mierou funkčnej poruchy 20%],

- na odvolanie žalobkyne druhostupňový správny orgán rozhodnutím zo 14. novembra 2016, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2016/12556 zrušil prvostupňové rozhodnutie z 24. augusta 2016

[dôvod zrušenia rozhodnutia spočíval v tom, že prvostupňový správny orgán rozhodol o žiadosti z 28. júna 2016 na opatrovanie mal. C. H. rozhodnutím z 11. augusta 2016, pričom dňa 01. júla 2016 bola podaná ďalšia žiadosť na opatrovanie dvoch fyzických osôb (mal. C. H. a mal. J. H.), na základe ktorej prvostupňový správny orgán rozhodol len o nepriznaní peňažného príspevku na opatrovanie mal. J. H. rozhodnutím z 24. augusta 2016;

Zároveň uviedol, že prvostupňový správny orgán sa mal v prípade mal. C. H. odvolať na žiadosť z 28. júna 2016, ako aj žiadosť z 01. júla 2016 a v prípade mal. J. H. na žiadosť z 01. júla 2016, pričom mal rozhodnúť jedným rozhodnutím],

- rovnako prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 24. augusta 2016, Číslo: PO2/OPPnKŤZPaPP/SOC/2016/76468-0004 nevyhovel žiadosti žalobkyne z 01. júla 2016 a peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby - mal. J. H. jej nepriznal

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok zo 17. augusta 2016, č. 2016/76869, podľa ktorého vo vzťahu k mal. J. H. sa nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; miera funkčnej poruchy bola stanovená na 30 %; druh zdravotného postihnutia:

- Astma bronchiale - ľahká perzistujúca; položka č. IX, bod 4 písm. b/ prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z.],

- na odvolanie žalobkyne druhostupňový správny orgán rozhodnutím zo 14. novembra 2016, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2016/12555 zrušil prvostupňové rozhodnutie z 24. augusta 2016

[dôvod zrušenia rozhodnutia spočíval v tom, že prvostupňový správny orgán rozhodol o žiadosti z 01. júla 2016 na opatrovanie dvoch fyzických osôb (mal. C. H. a mal. J. H.) len týmto rozhodnutím, teda o nepriznaní peňažného príspevku na opatrovanie mal. J. H. s tým, že skutočnosť, že žiadosťou bolo žiadané aj opatrovanie mal. C. H. nebolo akceptované;

Zároveň uviedol, že prvostupňový správny orgán sa mal v prípade mal. C. H. odvolať na žiadosť z 28. júna 2016, ako aj žiadosť z 01. júla 2016 a v prípade mal. J. H. na žiadosť z 01. júla 2016, pričom mal rozhodnúť jedným rozhodnutím],

- následne prvostupňový správny orgán (viazaný právnym názorom odvolacieho správneho orgánu) vo veci podaných žiadostí tak z 28. júna 2016, ako aj z 01. júla 2016 rozhodol jedným rozhodnutím vydaným dňa 12. decembra 2016 pod číslom PO2/OPPnKŤZPaPP/SOC/2016/76213-0028 tak, že podaným žiadosťiam nevyhovel a žalobkyňi nepriznal peňažný príspevok na opatrovanie tak mal. C. H., ako aj mal. J. H.

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril už vyššie uvedený Lekársky posudok z 08. augusta 2016, č. 2016/76529 (mal. C. H.) a Lekársky posudok zo 17. augusta 2016, č. 2016/76869

(mal. J. H.)],

- na následne podané odvolanie žalobkyne žalovaný ako odvolací správny orgán odpovedal listom zo 14. februára 2017, číslo 2017/3688, podľa ktorého mala žalobkyňa podať odvolanie po zákonom stanovenej lehote, t.j. po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania,

- na základe žaloby podanej proti vyššie uvedenému listu zo 14. februára 2017 Krajský súd v Prešove rozsudkom z 27. februára 2018, č. k. 3Sa/8/2017-149 predmetný list zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým pre žalovaného záväzným záverom, že tento o žalobkyňou podanom odvolaní riadne rozhodne,

- žalovaný následne tu preskúmaným rozhodnutím z 29. júna 2018, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2018/7692 odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 12. decembra 2016

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok z 28. júna 2016, vedený pod číslom UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/7871, podľa ktorého vo vzťahu k mal. C. H. sa nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; miera funkčnej poruchy bola stanovená na 10%; druh zdravotného postihnutia:

- Chronický zápal priedušiek bez obštrukčnej ventilačnej poruchy zaradené pod položku č. IX, bod 1 prílohy k zákonu č. 447/2008 Z.z. so stanovenou mierou funkčnej poruchy 10 %

*

podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia rovnako predstavoval Lekársky posudok z 28. júna 2016, č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/7873, podľa ktorého vo vzťahu k mal. J. H. sa nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; miera funkčnej poruchy bola stanovená na 20 %; druh zdravotného postihnutia:

- Bronchiálna astma - ľahká, intermitentná zaradené pod položku č. IX, bod 4 písm. a/ prílohy k zákonu č. 447/2008 Z.z. so stanovenou mierou funkčnej poruchy 20 %]

52. Najvyšší súd po vyhodnotení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojených administratívnych spisov konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od právnych záverov prijatých súdom vo veci samej.

53. Najvyšší súd v prvom rade uvádza, že príslušným orgánom na hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu, jeho zmien a porúch, ktoré podmieňujú zdravotné postihnutie fyzickej osoby, je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny príslušný podľa trvalého pobytu alebo prechodného pobytu oprávnenej osoby s tým, že konkrétne je toto posudzovanie zverené posudkovým lekárom (§ 10 zákona č. 447/2008 Z.z.), ktorí na základe predložených odborných lekárskeho nálezu vyhodnotili, že na strane oboch mal. detí žalobkyne nie je daná miera funkčnej poruchy v takej percentuálnej miere odôvodňujúcej ich status ako ťažko zdravotne postihnutých osôb. Najvyšší súd ďalej zdôrazňuje, že nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre ustálenie záveru o miere funkčnej poruchy a jej rozsahu, musí rovnako ako správne orgány vychádzať z lekárskeho posudkov, vo vzťahu ku ktorým posudzuje relevantnosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žiadateľa o konkrétny peňažný príspevok na kompenzáciu - tu peňažný príspevok na opatrovanie.

54. Vo vzťahu k mal. C. H. najvyšší súd uvádza, že došlo ku zmene druhu zdravotného postihnutia a aj miery funkčnej poruchy. Posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu v lekárskom posudku z 08. augusta 2016 konštatoval atopickú dermatitídu so stanovením 30 %-nej miery funkčnej poruchy a opakujúce sa zápaly pľúc s pridruženou spastickou zložkou so stanovením 20 %-nej miery funkčnej poruchy; posudkový lekár mieru funkčnej poruchy ustálil na 30 % bez možnosti jej navýšenia o 10 % podľa § 12 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. (neprihliadol na ďalšie funkčné poruchy). Posudkový lekár žalovaného v lekárskom posudku z 28. júna 2018 aj vzhľadom na lekárske nálezy pristúpil k zmene druhu zdravotného postihnutia, toto ustálil v zmysle prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. podľa kapitoly IX.1 - Chronický zápal priedušiek bez obštrukčnej ventilačnej poruchy, s mierou funkčnej poruchy 10 %. Tento záver predovšetkým oprel o lekársku správu z pediatrickej, pneumologickej a ftizeologickej ambulancie z 25. februára 2016, z ktorej vyplývala diagnóza Bronchitis recidivans. Uvedené rovnako

potvrdila aj prepúšťacia správa z hospitalizácie mal. C. H. z 01. až 18. júla 2016 (Šrobárov ústav detskej tuberkulózy a respiračných chorôb) s diagnostikovaným základným ochorením - recid. bronchitídy v anamnéze. Od diagnózy - atopická dermatitída - upustil, keď z toho času aktuálnej lekárskej správy z 20. septembra 2016 (Národný endokrinologický a diabetologický ústav n.o.) táto skutočnosť už nevyplývala; v zmysle objektívneho nálezu bolo konštatované: koža po celom tele čistá. Týmto zisteniam plne zodpovedá záver posudkového lekára, podľa ktorého sa u mal. dieťaťa s postihnutím dýchacej sústavy, od narodenia vyskytovali opakované časté infekcie horných a dolných dýchacích ciest a stredného ucha, čomu zodpovedá už vyššie zmieňovaná položka. Ostatné dokumentované stavy a postihnutia (vrátane postihnutia kože) vyhodnotil ako posudkovo nevýznamné, teda nepodmieňujúce funkčné poruchy. Odhliadnuc od uvedeného, najvyšší súd tiež uvádza, že tak ani jeden z lekárskejších posudkov vypracovaných, či už na úrovni prvostupňovej alebo odvolacej a týkajúci sa mal. C. H. nestanovil najmenej mieru funkčnej poruchy 50 %, ktorá je predpokladom pre to, aby bola fyzická osoba uznaná za ťažko zdravotne postihnutú (§ 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z.).

55. Vo vzťahu k mal. J. H. najvyšší súd uvádza, že rovnako došlo ku zmene druhu zdravotného postihnutia a aj miery funkčnej poruchy. Posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu v lekárskom posudku zo 17. augusta 2016 konštatoval astmu bronchiale - ľahká, perzistujúca so stanovením 30 %-nej miery funkčnej poruchy bez možnosti jej navýšenia o 10 % podľa § 12 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. Posudkový lekár žalovaného v lekárskom posudku z 28. júna 2018 pristúpil k zmene druhu zdravotného postihnutia (čo do závažnosti), toto ustálil v zmysle prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. podľa kapitoly IX.4. písm. a/ - Bronchiálna astma ľahká intermitentná s 20 %-nou mierou funkčnej poruchy. Tento záver predovšetkým oprel z lekárskejších správ z pediatrickej, pneumologickej a fúzeologickej ambulancie z 25. februára 2016, z 11. apríla 2016 a z 20. októbra 2016, z ktorých vyplývala diagnóza prevažne alergická bronchiálna astma. Uvedená diagnóza vyplýva tiež z prepúšťacej správy z hospitalizácie mal. J. H. z 01. až 18. júla 2016 (Šrobárov ústav detskej tuberkulózy a respiračných chorôb) s diagnostikovaným základným ochorením - bronchiálna astma, prevažne alergická. Týmto zisteniam plne zodpovedá záver posudkového lekára, podľa ktorého sa jedná o mal. dieťa s postihnutím dýchacej sústavy - častými, opakovanými prevažne alergickými nádchami, s podielom výrazne zväčšených nosových mandlí s opakovanými zápalmi horných a dolných dýchacích ciest, čomu zodpovedá už vyššie zmieňovaná položka. Ostatné dokumentované stavy a postihnutia vyhodnotil ako posudkovo nevýznamné, teda nepodmieňujúce funkčné poruchy. Odhliadnuc od uvedeného, najvyšší súd tiež uvádza, že tak ani jeden z lekárskejších posudkov vypracovaných, či už na úrovni prvostupňovej alebo odvolacej a týkajúci sa mal. J. H.S. nestanovil najmenej mieru funkčnej poruchy 50 %, ktorá je predpokladom pre to, aby bola fyzická osoba uznaná za ťažko zdravotne postihnutú (§ 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z.).

56. K namietaným lekárskejším posudkom vyhotoveným na úrovni odvolacej najvyšší súd uvádza, že tieto sú síce vo svojej podstate stručné, ale s prihliadnutím aj na prvostupňové lekárske posudky a odborné lekárske nálezy, na ktoré súčasne odkazujú, je ich možné považovať za dostatočné, zvlášť, ak žalobkyňa (i napriek tomu, že sa jedná o návrhové konanie; § 55 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z.) nepredložila žiaden taký dôkaz (lekársku správu), z ktorého by vyplývala potreba sa bližšie zaoberať určitou otázkou a majúcou zásadný vplyv na proces posudzovania zo strany posudkového lekára. Zároveň najvyšší súd dodáva, že iná situácia by nastala, ak by napríklad posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu uznal posudzované osoby za ťažko zdravotne postihnuté a posudkový lekár odvolacieho správneho orgánu by dospel k opačnému záveru; v takom prípade by bolo žiadúce, aby posudkový lekár dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom ozrejmil dôvody, pre ktoré pristúpil k takémuto záveru. V prejednávanej veci bez ohľadu na to, či išlo o posúdenie na úrovni prvostupňovej, alebo odvolacej, posudzované fyzické osoby podmienky na to, aby mohli byť považované za zdravotne ťažko postihnuté tak na prvom, ako aj druhom stupni nespĺňali.

57. K námietke žalobkyne, že žalovaný a ani krajský súd nepreskúmali a nevyhodnotili žalobkyňou doloženú zdravotnú dokumentáciu maloletých detí, najvyšší súd aj s odkazom na vyjadrenie krajského súdu uvádza, že pri posudzovaní ťažkého zdravotného postihnutia sa vychádza z lekárskejších správ a náleзов nie starších ako 6 mesiacov, a je teda irelevantné posudzovať lekárske nálezy staršie, pretože

tak, ako to uvádza aj posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu v posudkoch posudzovaných osôb, zdravotný stav fyzickej osoby sa liečbou mení a vyvíja, upravuje a naopak, niektoré nové ochorenia aj pribúdajú. Nie je podstatné, koľko lekárskeho správ je predmetom posudzovania pred správnym orgánom, ale či tieto lekárske správy a nálezy preukazujú na základe svojich diagnostických záverov, že fyzická osoba trpí takými chorobami a obmedzeniami, v dôsledku ktorých môže byť hodnotená podľa prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Rovnako nie je dôležité a podstatné pri posudzovaní zdravotného ťažkého postihnutia, koľko diagnóz má posudzovaná fyzická osoba, ale či ide o takú diagnózu, ktorú je možno hodnotiť podľa prílohy č. 3 tohto zákona, a ktorá svojou percentuálnou mierou funkčnej poruchy je určujúcou pre konštatovanie posudkového lekára, že sa jedná o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

58. Žalobkyňa tiež namietala, že krajský súd nepreskúmal skutočnosť, že znalecký posudok - stanovisko H. U. R. z 28. júna 2018, ktorý údajne disponoval celkovou zdravotnou dokumentáciou mal. detí od obvodnej lekárky H. L., bol vypracovaný po niekoľkých mesiacoch od vydania rozhodnutia žalovaného a nemá akúkoľvek právne relevantnú váhu. K tomu najvyšší súd iba uvádza, že lekárske posudky (nie znalecké posudky) H. U. R. bol vyhotovený dňa 28. júna 2018 a žalovaný vydal rozhodnutie dňa 29. júna 2018.

59. K odkazu žalobkyne na iné konania vedené na krajskom súde pod sp. zn. 4Sa/11/2018 a sp. zn. 4Sa/12/2018 najvyšší súd uvádza, že sa jednalo o rozhodnutia súdu nižšieho stupňa a najvyšší súd nie je viazaný právnym posúdením krajským súdom v právnych veciach žalobkyne týkajúcich sa iných peňažných príspevkov (konkrétne sa jednalo o peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou, alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie). Rovnako nie je relevantný odkaz na rozsudok krajského súdu sp. zn. 3Sa/8/2017, keďže týmto rozsudkom súd zrušil list žalovaného zo 14. februára 2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým pre žalovaného záväzným záverom, že tento o žalobkyňou podanom odvolaní riadne rozhodne. Predmetným listom bola žalobkyňa upovedomená o tej skutočnosti, že podala odvolanie po zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania.

60. Žalobkyňa tiež kasačnú sťažnosť odôvodňovala aj s poukazom na § 440 ods. 1 písm. h/ SSP (odklon krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu), pričom vo svojom podaní tento bod už ďalej nerozvíjala a ani neoznačila žiadne rozhodnutie (rozhodnutia) kasačného súdu, od ktorého (ktorých) sa mal krajský súd odchýliť.

61. Žalobkyňa namietala nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd po preskúmaní predmetného rozsudku v kontexte na predmet konania uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. V tejto súvislosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Rozsah, na ktorý sa povinnosť súdov odôvodniť svoje rozhodnutia vzťahuje, môže byť podľa povahy

rozhodnutia rôzny. Okrem iného je potrebné zohľadniť aj rôznorodosť návrhov, ktoré účastník konania môže podať na súdy, ako aj rozdiely existujúce v zmluvných štátoch v súvislosti s právnou úpravou, zvyklosťami, právnymi názormi a vynášaním a vyhotovovaním rozhodnutí (rozsudok vo veci Ruiz Torija a Hiro Balani v. Španielsko z 09. decembra 1994, č. 18390/91). Skutočnosť, že súd neprerokuje každú podrobnosť tvrdenú účastníkom konania, nie je sama osebe v rozpore s požiadavkou spravodlivého prerokovania veci. Podstatné však je, aby sa neprehliadlo právo účastníka konania byť vypočutý a aby súd posúdil tvrdenia účastníka konania, hoci sa to explicitne neodrazí v konečnom rozhodnutí (rozhodnutie č. 10153/82 z 13. 10. 1986, D. R. 49, s. 67, 74). Vychádzajúc z uvedeného preskúmaním napadnutého rozsudku krajského súdu má najvyšší súd za to, že krajský súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval zákonu zodpovedajúcim spôsobom, jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Krajský súd primerane rozumným a v okolnostiach veci (dajúc zreteľ na charakter súdneho prieskumného konania v rámci správneho súdnictva) postačujúcim spôsobom reflektoval na žalobkyňu vznesené tvrdenia, na prerokovaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, presvedčivo a náležite odôvodnil.

62. V tomto smere (keďže článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky dopadá aj na orgány verejnej správy) žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného súčasne odkazujúce na relevantné lekárske posudky a závery z nich plynúce možno považovať aj za týchto okolností za spĺňajúce aspoň základné kritériá kladené na odôvodnenie správneho rozhodnutia.

63. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobkyne uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

64. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobkyni, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

65. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.